

عنوان مقاله:

ارزیابی پتانسیل حریق در بافت تاریخی شیراز

محل انتشار:

بیست و یکمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمدرضا خورشیدیان - کارمند سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی شهرداری شیراز

ایمان علوی - کارمند سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی شهرداری شیراز

سیدمحمدجواد افسریان - کارمند سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی شهرداری شیراز

خلاصه مقاله:

بافت تاریخی شهر شیراز به عنوان قدیمی ترین بافت شکل گرفته ، به گذشته نه چندان دور یعنی ۸۰ سال قبل برمی گردد. این بافت به همراه پارهای از توسعه های حاشیه ای ، باغهای خاندانی و مزارع اطراف ، شیراز قدیم نامگذاری شده است . بافت قدیم و تاریخی ، امروزه محدودهای قریب به ۳۷۰ هکتار را که به محدوده حصار زندیه و قاجاریه خلاصه می شود و تا سال ۱۳۰۰ ه ش تمام بافت شهری شیراز را در بر می گیرد. این بافت ها با ساختار ارگانیک و درهم تنیده در قلب شهر شیراز قرار گرفته و محل تجمع عمدتترین عناصر فرهنگی ، تاریخی و همچنین برخی از عمدتترین مراکز تجاری و فعالیتی شهر می باشد. این مناطق با ارزشهای ویژه کالبدی و ساختاری خود که دیگر غیرقابل تکرار هستند نیازمند حمایت های ویژه می باشند. که نمونه آن را شیراز می توان محدوده بافت تاریخی فرهنگی شیراز یا همان محدوده منطقه ۸ شهرداری شیراز نامید. در همین راستا و با توجه به ضرورت ایمنی در این بافت و حفظ آثار با ارزش تاریخی و فرهنگی ، حفظ جان و مال شهروندان و همچنین حفظ امنیت مسافری و توریست های بسیار زیاد، در این پروژه پتانسیل حریق در بافت تاریخی شیراز را ارزیابی کردیم و با توجه بررسی های صورت گرفته اقدام به ارائه راهکارهای ایمنی و پیشگیری از حریق و حوادث نموده ایم .

کلمات کلیدی:

بافت تاریخی ، بافت فرسوده، شهر شیراز، پیشگیری از حادثه ، اطفای حریق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1885391>

